

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1001-ҳадис

* لَيْسَ مِنْ عَمَلِ يَوْمٍ إِلَّا وَهُوَ يُحْتَمُّ عَلَيْهِ، فَإِذَا مَرَضَ الْمُؤْمِنُ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبَّنَا عَبْدُكَ فُلَانٌ قَدْ حَبَسْتَهُ، فَيَقُولُ الرَّبُّ: (اِحْتَمُوا لَهُ عَلَى مِثْلِ عَمَلِهِ، حَتَّى يَبْرَأَ أَوْ يَمُوتَ).

(رواه الحاكم)

Бирор кундаги амал йўқки, муҳрлаб қўйилмаса. Агар мўмин киши касал бўлса, фаришталар: «Ё Раббимиз! Фалончи қулингни касаллик ушлаб қолди», дейишса, Рабб: «Унинг амалини қандоқ бажарган бўлса (агар касаллигида бажара олмаса ҳам), шу ҳолича токи тузалгунича ёки вафот этгунича муҳрлаб туринглар», деб айтади.

Ҳоким ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

